

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΝ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΣΟΝ ΑΜΕΣ.....

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ
1886

Π Ι Ν Α Κ

τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ΙΕ' τόμῳ (ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου
μέχρι 30 Ἰουνίου 1886) τοῦ Ἑλληνοῦ.

Ἄγαρικίνη, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	107.
Ἀδενοειδῶν πλασμάτων κατὰ τὴν βροχοφυγγικὴν κοιλότητα ἐξαιρέσεις, κατὰ L. Wittich.	331.
Ἄδρηνος τοῦ ἕαρος πῶα, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	249.
Αἷτια προδιαθετικὰ σχηματισμοῦ πνευμονῶν, ὑπὸ Σ. Κανέλλη. 129. 145. 161. 177. 195. 209. 228. 244. 257. 273. 289.	
Αἷτια φαγίτισμοῦ καὶ ἀποσβέσεως αὐτοῦ, κατὰ J. Comby, ὑπὸ Α. Γεωργαντά (Ἔρ. Συν. τόμ. ΙΔ. σελ. 404)	91. 104.
Αἷτις στειρώσεως παρ' ἀνθρωπίνῳ γένει, ὑπὸ Ε. Φοντάνα (ἐν Παρισίαις).	198.
Αἰτιολογία πνευμονίας, ὑπὸ Ν. Πολίτου (ἐν Νεαπόλει).	292. 310.
Ἀκαδημία Ἐπιστημῶν ἐν Παρισίαις. Περὶ λύσσης, ὑπὸ Pasteur. ὑπὸ Γ. Θεοφανίδου (ἐν Ἀγρινίῳ).	215. 231. 247.
Ἀκαδημία τῆς Ἰατρικῆς ἢ ἐν Παρισίαις Πτωματῖναι καὶ Μικροβί- α, ὑπὸ Α. Γεωργαντά.	344. 361. 393. 407.
Ἀλοίνη, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	108.
Ἀλοιφή Helme ichi τροποποιημένη.	285.
Ἀνορεξίας Θεραπεία.	301.
Ἀντινευράλγικόν χρίμα.	397.
Ἀντιπυρετικὴ Θεραπεία, ὑπὸ Α. Σχίμφλε (ἐν Τριπόλει).	312. 327. 341. 357. 376.
Ἀντιπυρίνη, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	116.
Ἀντιπυρίνη ἐν τῇ θεραπευτικῇ τῶν παιδῶν, κατὰ M. S. O. N. O. ὑπὸ Α. Χρήστοβιτς.	391.
Ἀποβιώσεων τῶν ἐν Ἀθήναις δελτίον κατὰ μῆνα Ἰανουάριον 1885.	4. 2.
Ἀπολυμαντήριον εἰς καρκίνου μήτρας.	253.
Ἀρθρίτιδος Θεραπεία.	333.
Ἀσβέστιον θειούχον εἰς Θεραπείαν εὐλογίας.	108.
Ἀσθματος Θεωρίαι, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ) (Ἔρ. Συν. τόμ. ΙΔ'. σελ. 409).	9. 28. 39. 53. 72. 87.
Ἀτροφίαι μυϊκαί (Κλινικὴ Θ. Ἀφεντούλη ἐν Πειραιεῖ), ὑπὸ Α. Πολιτάκη.	33. 49. 65.
Ἀτροφικὴ τῶν ἄκρων παράλυσις νεανικὴ (Κλινικὴ Θ. Ἀφεν- τούλη ἐν Πειραιεῖ), ὑπὸ Α. Πολιτάκη.	401.
Βιβλιοκρισία. Α. Τριάστη, λόγος εἰσιτήριος περὶ προσόδων τῆς Μαιευτικῆς.	45.
Βισμύθον ἰτεύλικόν, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	140.

Βλεννορροίας χρονίας θεραπεία νέα διὰ καθαρτηρισμοῦ, κατὰ P. Ullia, ὑπὸ Π. Ἰωάννου.	24.
Βλεννορροίας θεραπεία δι' ἀφψήματος λειμωνίου.	317.
Βλενωδῶν πλάκων θεραπεία.	379.
Βριχθείας νόσου θεραπεία.	301.
Βρογχοπνευμονίας παιδῶν, θεραπεία δι' ἰωδιούχου καλίου, ὑπὸ Α. Ζίννη.	81.
Γαλακτικὴ δξὺ, ὑπὸ Α. Σχίμφλε (ἐν Τριπόλει).	123. 135. 151. 165.
Γλυκοσίδη, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	204.
Δελτίον τῶν ἐν Ἀθήναις ἀποβιώσεων κατὰ μῆνα Ἰανουάριον 1885.	412.
Διαρροίας παιδῶν θεραπεία.	269.
Διάβροια παιδῶν, ὑπὸ Α. Γεωργαντά. 31. 337. 353. 372. 385.	404.
Διάφραγμα μεμβρανῶδες ὀρθοῦ ἐντέρου. Εἰλεός, ὑπὸ Π. Ἰωαννίδου (ἐν Τριπόλει).	97.
Δισθερίτιδος θεραπεία διὰ Κινολίνης.	380.
Δυσπεψίας θεραπεία δι' ὑδροχλωρικοῦ δξέος.	141.
Δυσπεψίας θεραπεία.	317.
Δυσφαγίας σωματιῶντων θεραπεία.	365.
Ἐβρουμίνη, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	220.
Ἐγκυμάτων θεραπεία.	270.
Ἐγκεφαλικά ἐντοπίσεις. (Κλινικὴ Θ. Ἀφεντούλη, ἐν Πειραιεῖ). ὑπὸ Α. Πολιτάκη.	225. 241.
Ἐγκολεασμὸς ἐντέρου. (Ναυτικὸν νοσοκομεῖον ἐν Πειραιεῖ. Κλινικὴ Ὁθ. Σωνιέρου). ὑπὸ Π. Ἀποστολίδου.	369.
Εἰλεός ὀρθοῦ ἐντέρου μεμβρανῶδες διάφραγμα, ὑπὸ Π. Ἰωαννίδου (ἐν Τριπόλει).	97.
Ἐκζέματος τοῦ τριγωτοῦ τῆς κεφαλῆς θεραπεία.	300.
Ἐκζέματος κεφαλῆς θεραπεία.	380.
Ἐκτροπικὴ θεραπεία ἀφροδισίων μαλακῶν ἑλκῶν, κατὰ H. Hebra ὑπὸ Π. Ἰωάννου.	42.
Ἐλκῶν μαλακῶν ἀφροδισίων ἐκτροπικὴ θεραπεία, κατὰ H. Hebra, ὑπὸ Π. Ἰωάννου.	42.
Ἐλλεβορίνη, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	216.
Ἐντέρου ὀρθοῦ μεμβρανῶδες διάφραγμα. εἰλεός, ὑπὸ Π. Ἰωαννίδου (ἐν Τριπόλει).	97.
Ἐργοτίνης διάλυσις μὴ ἀλλοιομένη.	269.
Ἐδαλύπτου φυσιολογικὴ καὶ θεραπευτικὴ ἐνέργεια.	43.
Ἐβλογίας θεραπεία διὰ θειούχου ἀσβεστίου.	108.
Ἐβλογίας μικροοργανισμῶν, ἀνακρίσεις τῶν De Renzi καὶ Mariani, ὑπὸ Ν. Πολίτου (ἐν Νεαπόλει).	252.

Θαλλίνη θειική, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ). 283. — Τρυγική.	284.
Θεραπεία ἀντιπυρετικὴ, ὑπὸ Α. Σχίμφλε (ἐν Τριπόλει).	312. 327. 341. 357. 376.
Θνητόλογος τῆς ἐν Πάτραις στατιστικῆς, ὑπὸ Χ. Κορύλλου.	315. 325.
Ἰατρικὴ ἐποφίς τοῦ 1885 ἐν Καρβασαρά, ὑπὸ Ι. Πισπιρῆ.	83. 100. 120. 133.
Ἰδρώτων δυσωδῶν θεραπεία.	56.
Ἰχθυέλαιον κατὰ βεμματισμοῦ.	221.
Ἰχθυονάρκης ἐρυθρίνης φλοιός, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	219.
Ἰωδιούχον κάλιον εἰς θεραπείαν βρογχοπνευμονίας παιδῶν, ὑπὸ Α. Ζίννη.	81.
Ἰωδιοφόρμιον εὐσομον.	56.
Ἰωδιοφορμίου χρήσις.	58.
Ἰωδιοφορμίου χρήσις ὑποδόριος εἰς θεραπείαν σφυιλίδος.	109.
Καθετρισμὸς εἰς θεραπείαν χρονίας βλεννορροίας, κατὰ P. Ullia, ὑπὸ Π. Ἰωάννου.	24.
Καυναβίτινον, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	140.
Καρδιακῶν παθῶν καταστολή.	140.
Καρκίνου μήτρας ἀπολυμαντήριον.	333.
Κινολίνη κατὰ δισθερίτιδος.	380.
Κλινικὴ Θ. Ἀφεντούλη (ἐν Πειραιεῖ). Μυϊκὰ ἀτροφία, ὑπὸ Α. Πολιτάκη. 33. 49. 66. — Ἐγκεφαλικά ἐντοπίσεις. 225. 241. — Νεανικὴ ἀτροφικὴ τῶν ἄκρων παράλυσις. 401. — Ὁθ. Σωνιέρου (ἐν Πειραιεῖ). Ἐγκολεασμὸς ἐντέρου, ὑπὸ Π. Ἀποστολίδου.	369.
Κοκαίνης σκευάσματα δι' ἐμφυσήσεις καὶ ψεκασμοῦ.	57.
Κοκαίνη ἰτεϋλικὴ εἰς θεραπείαν νευραλγίας τριδύμου.	58.
Κοκαίνη ἀλική, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	154. 171.
Κολοῦ σύμφυσις τελεία ἐκ δισθερογόνου ἐπιλοχείου φλεγμονῆς καὶ θεραπεία αὐτῆς, ὑπὸ Π. Ἰωαννίδου (ἐν Τριπόλει).	1.
Κολοκυνθίνη, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	189.
Κονδυλωμάτων σφυιλικῶν θεραπεία.	57.
Κυστίτιδος ὀξείας θεραπεία διὰ χλωριούχου καλίου, ὑπὸ Ι. Πισπιρῆ (ἐν Καρβασαρά).	295.
Κωδεΐνης χρήσις.	141.
Κωφώσεως θεραπεία.	57.
Λέπρας κολλητικότης, ὑπὸ Α. Θεοδορίδου (ἐν Χανίοις).	298.
Λευκανθίς ἢ τοῦ Μαῖου, ἢ λίριον τῶν κοιλάδων, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	202.
Λόγος ἐπιτάμιος εἰς τὸν νεκρὸν Χ. Πρετεντέρη Τυπάλδου, ὑπὸ Κ. Δηλιγιάννη.	59.

Λύκου φυματιώδους θεραπεία.	337.
Λύσσα. Περίληψις τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν, ὑπὸ Ρασιούρι ἀνακοινωθέντων, ὑπὸ I. Θεοφανίδου (ἐν Ἀγγρινῶ).	215. 231. 247.
Μαλκῶν ἐλαίων ἀφροδισίων ἐκτροπικὴ θεραπεία, κατὰ II. Heib. ὑπὸ II. Γεωργίου.	42.
Μέθοδος πρὸς ἐξέτασιν τῆς ὑφῆς τοῦ νευρικοῦ κεντρικοῦ συστήματος κατὰ Γουδεν, ὑπὸ II. Βέγια.	5. 21. 36.
Μικροβία καὶ πτωματίναι. Ἀκαδημία τῆς Ἱατρικῆς ἢ ἐν Παρισίοις, ὑπὸ A. Γεωργαντά.	344. 361. 393. 407.
Μονοπληγίης βραχιονίου ὑστερικῆς ἀπὸ τραυματικῆς αἰτίας παρ' ἀ.δ.αί, κατὰ Σιμπουί, ὑπὸ A. Γεωργαντά. ("Ορ. Συν. Τομ. ΙΔ' Σλ. 409).	17. 113. 149. 212. 280. 305.
Μυϊκὰ ἀτροφία. (Κλινικὴ Θ. Ἀφεντούλη ἐν Πειραιεῖ), ὑπὸ A. Πολιτάκη.	38. 49. 65.
Νέφριον νιτρώδες, ὑπὸ A. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	266.
Ναυτάσεως θαλασσίας θεραπεία.	221.
Νεκρολογία. X. Πρετεντέρη Γυπαλάδου.	13.
Νευραλγίας τριδύμου θεραπεία δι' ἰεϋλικῆς κοκαίνης.	58.
Νευρικοῦ κεντρικοῦ συστήματος ὑφῆς ἐξέτασις κατὰ Γουδεν, ὑπὸ II. Βέγια.	5. 21. 36.
Νηφοσκίση, ὑπὸ A. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	172. 187.
Νιτρογλυκερίνη, ὑπὸ A. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	267.
Νωτιαία παράλυσις καὶ θεραπεία, ὑπὸ A. Σιτοπούλου (ἐν Σύμῃ).	193.
Ὁζαίνης θεραπεία.	285.
Ὁξονοφανονίου ἢ φενυλμεθυλοξονονίου ὑπνωτικαὶ ιδιότητες.	12.
Ὁξορανώνη ἢ Ὑπνώνη, ὑπὸ Γ. Ζαβιτσάνου.	181.
Ὄρθου ἐντέρου μεμβρανῶδες διάφραγμα. Πίλεδες, ὑπὸ II. Γεωργίου (ἐν Τριπόλει).	97.
Ὄσμιου ὀξέος καὶ ὄσμίου θεραπευτικὴ χρῆσις.	410.
Ὄσμιου καὶ ὄσμιου ὀξέος θεραπευτικὴ χρῆσις.	410.
Ὄφθαλμίας κεγχρώδου, θεραπεία.	300.
Παιδῶν βρογχοπνευμονίας θεραπεία δι' ἰωδιούχου καλίου, ὑπὸ A. Ζίννη.	81.
Παιδῶν διάρροια, ὑπὸ A. Γεωργαντά.	321. 337. 353. 372. 385. 404.
Παράλυσις νωτιαία καὶ θεραπεία αὐτῆς, ὑπὸ A. Σιτοπούλου (ἐν Σύμῃ).	193.
Παράλυσις τῶν ἄκρων ἀτροφικὴ νεανική. (Κλινικὴ Θ. Ἀφεντούλη, ἐν Πειραιεῖ), ὑπὸ A. Πολιτάκη.	401.
Παρανοίας τρομώδους οἶνοποτῶν θεραπεία.	333.
Πικροτοξίνη, ὑπὸ A. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	282.

Πιτυριάζσεως θεραπεία.	285.
Πιτυριάζσεως τῆς τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς θεραπεία.	332.
Πνευμονίας ἀιματογία, ὑπὸ N. Πολίτου (ἐν Νεαπόλει).	292. 310.
Ποδοφυλλίγη, ὑπὸ A. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	284.
Ποικιλοχρῆσις καὶ μικροβία. Ἀκαδημία τῆς Ἱατρικῆς ἢ ἐν Παρισίοις, ὑπὸ A. Γεωργαντά.	344. 361. 393. 407.
Πυρεμῶσεως θεραπεία.	300.
Ῥαχίτισμοῦ αἰτία καὶ ἀποδόσεις κατὰ J. Comby, ὑπὸ A. Γεωργαντά ("Ορ. Συν. τόμ. ΙΔ'. σελ. 404).	91. 104.
Ρευματισμοῦ θεραπεία δι' ἰχθυελαίου.	221.
Σιδήρου νιτρικοῦ ἐναμμωνίου ὑποδόρειαι ἐνεσείς κατὰ Ciaramelli, ὑπὸ N. Πολίτου (ἐν Νεαπόλει).	168. 184.
Σπαρτείνη θεϊκὴ.	204.
Στατιστικὴ τῆς ἐν Πάτραις θυκτότητος, ὑπὸ X. Κορόλλου.	315. 325.
Σπειρώσεως αἰτία παρ' ἀνθρωπίνῳ γένει, ὑπὸ E. Φοντάνα (ἐν Παρισίοις).	198.
Συφιλίδος θεραπεία δι' ἰωδιοφορμίου ὑποδερμικῶς.	109.
Συφιλίδος πορεία, πρόγνωσις, θεραπεία, ὑπὸ E. Φοντάνα (ἐν Παρισίοις).	260. 277.
Συφιλίδος λεπιδώδους καὶ ἐσχαρώδους θεραπεία.	299.
Ταινία ἢ ἐν Ἀβυσσινίᾳ ἐνδημοῦσα, ὑπὸ N. Παρίση (ἐν Χασεγκιέ).	68.
Τριχλωριόμηκυλιούχον ὕδωρ, ὑπὸ A. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	138.
Υδράργυρος διχλωριανθρακαμμωνιοῦχος ἢ διχλωριανθρακαμιδούχος, ὑπὸ A. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ) 250. — Βυρσοδεψικὸς ὑποξειδωμένος.	250.
Υδροχλωρικὸν ὀξύ εἰς θεραπείαν δυσπεψίας.	141.
Υπεροσμικὸν ὀξύ, ὑπὸ A. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ).	105.
Υπνώνη ἢ δευφανώνη, ὑπὸ Γ. Ζαβιτσάνου.	181.
Υστερικῆς βραχιονίου μονοπληγίας ἀπὸ τραυματικῆς αἰτίας παρ' ἀνδρὶ κατὰ Σιμπουί, ὑπὸ A. Γεωργαντά ("Ορ. Συν. τομ. ΙΔ'. σελ. 409).	17. 113. 149. 212. 264. 280. 305.
Υστερισμὸς εἰς ἄνδρα, ὑπὸ N.I.A. (ἐν Πειραιεῖ).	75.
Υφῆς νευρικοῦ συστήματος μέθοδος πρὸς ἐξέτασιν κατὰ Βουδδεν, ὑπὸ II. Βέγια.	5. 21. 36.
Φενυλμεθυλοξανίνου ἢ ὀξονοφανονίου ὑπνωτικαὶ ιδιότητες.	12.
Φυματιώσεως πνευμονίας προδιαθετικὰ αἰτία, ὑπὸ Σ. Κανέλλη.	129. 145. 161. 177. 195. 209. 228. 244. 257. 273. 289.
Φυματιῶντων δυσφαγίας θεραπεία.	365.

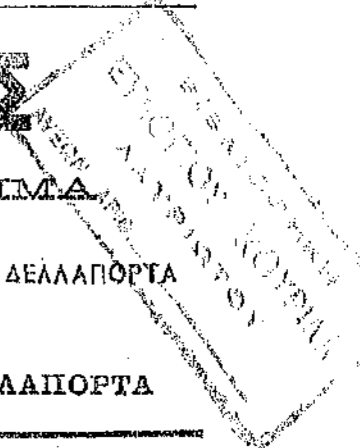
Χρίσμα αντνευραλγικό.	397.
Ψαμμιάσεως θεραπεία.	380.
Ωοθηκίτιδος θεραπεία.	44.
Ωταλγίας θεραπεία.	381.

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΕ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΛΙΞΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΚΑΡΩΣΗΣ
ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΩΣ

Διά τὸ ἑξωτερικόν . . . . . Δρ. Ν. 20.
» » ἑξωτερικόν . . . . . » » 15.
» τοῦς κκ. Φοιτητάς . . . . » » 8.

ΣΥΚΑΡΩΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὁδὸς Πιπυρακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ Β

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Τελεία σύμφοσις κολεοῦ ἐκ διφθερογόνου ἐπιλοχέου φλεγμονῆς καὶ χειρουργικὴ θεραπεία αὐτοῦ, ὑπὸ Π. Κ. Ἰωαννίδου (ἐν Τριπόλει). — Περὶ τῶν μεθόδων πρὸς ἐξίτασιν τῆς ὑψὲς τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ ἰδίᾳ περὶ τῆς μεθόδου τοῦ Γουδδεν, ὑπὸ Περικλέους Βέγια. — Γενικὴ ἐκπόσις τῶν περὶ τοῦ ἔσθματος νευρίων. Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ). (Συνέχεια). — Ὑπνωτικαὶ ἰδιότητες τοῦ φενυλομεθυλοξονίου ἢ ἄξυνοφενονίου. — Νεκρολογία. — Εἰδοποιήσις Διευθύνσεως. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλ. δελτίου.

ΤΕΛΕΙΑ ΣΥΜΦΩΣΙΣ ΚΟΛΕΟΥ

ἐκ διφθερογόνου ἐπιλοχέου φλεγμονῆς καὶ χειρουργικὴν θεραπείαν αὐτῆς.

ὑπὸ Π. Κ. ἸΩΑΝΝΙΔΟΥ (ἐν Τριπόλει).

Ἡ Σταμάτα Χριστοφιλοπούλου ἐκ Κερκστάρου, ἑτῶν 23, τὴν παρελθόντα Μάρτιον ἐπιστάντος πρώτου αὐτῆς τυχετοῦ, τριήμερον ὠδινῶσα τεθνήσκουσα ἔτεκεν ἔμβρυον, ταῖς διαφόραις χειρίσσει γυναικῶν, μετὰ σπουδαίας αἰμορραγίας, ἐπιθανάτου σχεδόν. Μετὰ τινος ὥρας κατασχέθη ὑπὸ πόνων κοιλίης ἀφορήτων καὶ τῶν γεννητικῶν μερίων, διακινεσάντων ἐπὶ δύο ἑβδομάδα, μετὰ λόγια δυσίαση, καὶ συχνὰς πρὸς οὐρησιν ἐπιέξεις, πυρετοῦ, ἐξαιδήσεων τῶν κάτω μερῶν, ἐξ ὧν κατὰ τὸ δεξιὸν γόνυ ἐναπέμεινεν
ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΙΕ΄.

εξόγκωσις, λυθείσα διὰ τεσσάρων συριγγωδῶν πόρων, ἐπὶ δίμηνον πυοφόρουστων, καὶ ἤδη μαρτυρουμένων δι' οὐλῶν, καὶ δυσκαμφίας τούτου. Ἦν 25ην παρελθόντος Σεπτεμβρίου προσήλθέ μοι πρὸς Θεραπείαν, οὖσα κχεκτική, κάτιστασις, ἀσθενής, οὐδόλως σχύσασκε ἔμμηνα, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ συζύγου πρὸς συνουσίαν ἀπόπειρα δις, ἀνευτέλεστος ἀπέβη, ἐξ οὗ καὶ ἡ πρὸς αὐτὴν στοργὴ ἤρξασκε ἐκλείπουσα, καὶ ἀπειλαὶ διαζεύξεως ἐκ τῆς ἀσθενείας καὶ ἀχρηστίας ὑπεδείχθησαν. Ἦ ἐξέτασις τῶν γεννητικῶν μορίων, διὰ μὲν τοῦ καθετήρου οὖρα θαλά, δξέως ὄζοντα, ἔμπλεα πύου, ὅσον ἐξ οὐγγιῶν, ἀνευ ὀδύνης, παρέρχεν, ἡ δικστολή δὲ τῶν μεγάλων χειλέων τοῦ αἰδοίου, ἀντὶ εἰσόδου τοῦ κολεοῦ, κυκλικὴν τινα κρεατώδη μάζαν, ἐρυθροπόλιον, ὑπόσκληρον, μετρίως ἀλγεινὴν, ξηράν, ἀνευ ἐκκρίσεως βλέννης, ἡ αἵματος, στερεῶς συμπεφυκυῖαν, ἀνευ οὐδενὸς σημείου οὐλῆς· ἡ εἰσχωγὴ δὲ τοῦ λιχανοῦ εἰς τὸ ἀπευθυμένον, πλήρες τοῦτο σκυδάλων σκληρῶν, ἐρ' ὅ κινεῖται κινεῖται παρηγγέλη, τὴν 26ην δ' ἐξετάσας οὐδόλως ἐθνήθη δι' αὐτοῦ ν' ἀνιχνεύτω ποῦ τὸ τῆς μήτρας ἔκειτο σώμα. Ἐκκενώσας ὅθεν τῷ καθετήρῳ καὶ αὐτῆς ἔφθονα οὖρα πυοῦχα, προσεπάθησα τὸ πῆχος τοῦ ὀπισθίου τῆς οὐροδόχου κύστεως, καὶ τοῦ μεταξὺ ταύτης καὶ τοῦ προσθίου τείχους τοῦ ἀπευθυμένου, κειμένης μάζης, βεβαίως ἐκ τῆς μήτρας, καὶ τοῦ κόλπου, ἵνα σταθμίσω, πρὸς ἐπιτυχῆ ἔκασιν τὸ περιόνιον ὅμως ἦν ἐπουλωμένον ὅσον δακτύλου ἐκ τοῦ προσθίου χείλους τῆς ἑδρας αὐτομάτως, ὡς ἐκ τῆς ἡραμίας κατὰ τὴν λοχεῖαν, καὶ οὐχὶ διὰ ῥαφῆς.

Διαγνοὺς ἔθεν, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τελείας συμφύσεως τοῦ κολεοῦ ἐκ διφθορογόνου ἐπιλοχείου φλεγμονῆς, βυδάλων χειρῶν ἀποτάκου, ἐνδειξὴν εἶχον κυρίως τὴν δι' ἐγγειρήσεως ἐπ' ἀνοδου εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Καὶ εἰ μὲν ἦν ποῦ, τοῦ συμπαροῦς ἐκείνου ὄγκου, τοῦ κατέχοντος τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου, σημεῖόν τι ἐλάχιστον συμφύσεως, ἡ οὐλῆς, ἠθέλον ἐκεῖθεν προβῆ εἰς τὴν ἑνερξὴν τομῆς. Ὅθεν ἠπόρουσ ποῖος τεύχος τοῦ κολεοῦ ἦν συμπεφυκώς, ὁ πρόσθιος, ὁ ὀπίσθιος, ἡ τῶν πλαγίων τις. Μόνον τὸ ἀσθημα σώματος σκληροῦ εἰς τὸ μεταξὺ καθετήρου καὶ δικτύλου διαστήμα ὑπεδείκνυσεν ὅπως ἐν τῷ μέσῳ ἄρξωμαι.

Ἦν 27ην τὴν εὐπειθῆ μοι ταύτην ἀσθενῆ τοποθετήσας ἐν ἀνακλίντρῳ, ὡς τοὺς λιθοτομουμένους, καὶ ἐκκενώσας ἀρκετὰ οὖρα πυοῦχα ἀνέθηκα τὴν τῶν μεγάλων χειλέων τοῦ αἰδοίου δικστολήν ἔμπειρα· τίνι καὶ γενναίᾳ γυνικί, καὶ συλλαβῶν τῆς διστάγρας τῷ μέσῳ, τοῦ ὄλου κυκλικῶ σώματι, καὶ ταῦτο ἐλκίον πρὸς τὴν ἑδραν, τῆς ἀριστερῆς χειρὶ διὰ κημύλου ψαλλιδίου ἠρξάμην τέμνειν κατὰ τὸ μέσον, κάτωθι τοῦ τῆς οὐρήθρας στομίου ὅσον δακτύλου, κατὰ τὰ πλάγια, καὶ βεβαίως εἰς τὸ κέντρον τοξοειδῶς μέχρι τεσσάρων γραμμῶν, ὅτε μετρίως τις αἰμορραγία ἠνάγκασέ με, ἵνα σπληνίον τι ῥακῆ δι' ἄρονον ἐπιπέτω, καὶ μοτῆν ὀλίγον, καὶ σπόγγου

του τεμάχιον ἐλκιοβαρῆς τυροειδῆ ἐπιδέσμιον ἐστήριξα. Ἦν πέμπτην ἐσπερινὴν ὥραν τὴν ἐπαλλαγὴν ἐνεργήσας, ὡς τὴν πρώταν, εὖρον τὴν ἀσθενῆ ἀπύρετον, καὶ ἐν χάραξ, ὅτι ἀρχὴ τις ἀνώδυνος πρὸς Θεραπείαν αὐτῆς ἤρξατο.

Ἦν 28 ἐξεκένωσα ἀρκετὰ οὖρα πυοῦχα, καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ σπληνίου, μοτοῦ καὶ σπόγγου, πρὸς τὴν διὰ τοῦ ἀπευθυμένου ἐξέτασιν πρὸς ἀνιχνεύσιν τῆς μήτρας προσέβην, πλὴν ματαίως. Κατὰσχὼν ὄθεν καὶ κατατείνας πρὸς τὰ ὀπισθεν τὸ χόλες χειρισθὲν μέρος δι' ὠτοφόρου ἀγκύστρου, θαρσύνωτερον ἔταμον διὰ τοῦ ψαλλιδίου πρὸς τὰ ἐνθον ὅσον ἡμίσεως δακτύλου, ὁπότε περιέσασκε τὴν λεπίδα ὀξυκίμου μαχαίριου μικρὸν ὀπισθεν τοῦ μέσου, καὶ ταύτην τῷ λιχανῷ πλαγίως εἰσήγαγον ὄλην κατὰ βῆθος εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς πλάγια ἡμικυκλίως, ὁπότε ἡ χειριζομένη ἐξέβηκε κρυψὴν γοεράν, κατ' ἦν ἐξαγαγὼν τὸ μαχαίριον καὶ κρατήσας τὸν λιχανὸν ἐπὶ πέντε λεπτά τῆς ὥρας ἐπαρηγόρουσ αὐτὴν συγχαίρων δῆθεν ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς εὐτυχίας ταύτης. — πῆχυτα πλύσεις δι' ὕδατος χαμαιμῆλιον καὶ ῥακῆς διὰ γυναικείου κλύτματος πρὸς παῦσιν τῆς αἰμορραγίας, καὶ κατοστολήν τῆς δυσιδίας, εὐχερστεράς δὲ ἄμα ἐξετάσεως τῶν ἐγκειμένων, καὶ περιειμένων μερῶν, ἰδίως ὅμως πρὸς ἀνιχνεύσιν τοῦ στομίου τῆς μήτρας, ἣτις ἀπέβη ἀδύνατος, διότι τὸ βῆθος τοῦ διανοχθέντος βόθρου περιεβάλλετο ὑπὸ σκαλῶν ἀνωμόλων ἐν εἰδει χορδῶν κατὰ τὰ πλάγια, καὶ κύκλῳ τεταμένον. Εἰσχωγὼν ὅθεν σπόγγον ἐπιμήκη, πεπισμένον, ξηρὸν ἐκτάτως δύο δακτύλων, ἐπαλειφθέντος τοῦ βόθρου πρότερον δι' ἀλοιφῆς δονδρομακλήης μετὰ γλυκερίνης, καὶ μοτῶν ἔξωθι ἐπιπέσις, ἐστήριξα τυροειδῆ ἐπιδέσμιον. Κατὰ τὴν ἐσπερινὴν ἐπίσκεψιν εὖρον ἀκόουσαν τοῦ κολεοῦ διεύρυσιν, διακρίνας διὰ τοῦ ἀκροῦ τοῦ λιχανοῦ κυκλικὴν στένωσιν εἰς τὸ βῆθος· τ' αὐτὰ δ' ἐνήργησα πρὸς ἐπαλλαγὴν, ὅσα καὶ κατὰ τὴν πρώταν.

Ἦν 29 εὖρον τὴν ἀσθενῆ πυρέσουσαν, θερμῶμετρον 39°, ἡ καὶ δίψη καὶ ξηρασία γλώσσης κατατρυχωμένην, ἄυπνον καὶ ταραχῶδη τὴν νύκτα διελλοῦσαν καὶ πόνους τῆς περιμετρίας ἀριστερῆς γώρας εἰς ἔκτασιν πλάγης ἕως τοῦ ἐπιλόγου νεφροῦ παρπονουμένην, οὐκ ἔλαγεν, ὅτι ἔσχεν καὶ τὰς πρώτας ἐξουμάδας τῆς λοχείας αὐτῆς. Ἐπύπτουθαί ὅθεν ἀπορρόφησιν τρυματικῶν ἡ καὶ πυοδῶν ἐκ τῆς κύστεως προϊόντων ἐξεκένωσα ἀφθόνως πυοῦχα οὖρα, δξέως ὄζοντα, καὶ πλύσεις τῆς κύστεως ἐνεργήσας μέχρι καθαρῆς ἐξόδου τῆς ἐγγύσεως, ἐξ ὕδατος χαμαιμῆλου καὶ ῥακῆς συγχειμένης, ἐπὶ τὴν ἐπαλλαγὴν τοῦ κόλπου ἐστράφη, ὅτε ἐξαίρεθέντων τῶν ἐν αὐτῷ σπόγγου το καὶ μοτοῦ, δυσιδία ἀνώποιστος τὸ δωματίον ἐπλήρωσεν, ἐξ ἧς ἡ βοήθῆς μου μόνον με κατέλειπεν, ἐξελθοῦσα δρομαίως· ἡ τοῦ κόλπου κατόπτεισις γάγγραιναν ἡμίσεως δακτύλου κατὰ τὸν ὀπίσθιον τοίχον τῆς εἰσόδου κατέδειξεν, ἦν τῷ μαχαίριῳ

ἀποχωρήσας καὶ κλύνας τῆ διαλύσει ἐπέθηκε νιτρικῶ ἀργύρω, καὶ πρὸς τὴν διάκρισιν τοῦ στομίου τῆς μήτρας, τρυπεῖς, εὖρον ἀνελεπίστως ὅτι ἡ προτέρη διεύρυνσις ἤρξατο στενοῦσθαι, κυκλικῶς μᾶλλον κατὰ τὸ κέντρον. Σκαφθεῖς ἔθεν, ἔνα διεύρυνω διὰ δύο πλκγίον τομῶν τὴν στάνωσιν ταύτην, ἀνέβλατον, ἔνα μὴ ἀυζήσω τὴν νεαρὰν ἐπιφάνειαν, ἐξ ἧς πιθκνῶς ἡ ἀποξήρησις καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς πυρετός. Ὅλον ἐπλήρωσε τὸν κόλπον λινοῦ μοτῶ, ῥακῆς ἀδύλου ἐμπλέω. Ταῦτα δὲ καὶ τὴν ἐσπερινὴν ἐπίσκεψιν ποιήσας εὖρον καθαρὰν καὶ ἐρυθρὰν τὴν καυτηριασθεῖσαν χώραν.

Τὴν 30 εὖρον ἀπύρετον αὐτὴν, καὶ ἀνκμμένουσάν με ἀνυπομόνω, ἔνα ἐπιτρέψω τὴν οἰκκὸς ἐπάνοδον, λόγῳ ὅτι ἔχει καλῶς, οὐδεὶς δὲ τῶν οἰκκίων ἐλόμισεν αὐτῆ ἀπτον, ἢ ἄλλο τι τῶν χρεωδῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ τοῦ οἰκκου ἤρξαντο ἀπὸ χθὲς γογγίζειν κατ' αὐτῆς (περίστασις, δι' ἣν ὑφίσταται ἀπόλυτος ἡ Δημοτικὸς νοσοκομείου ἐν Τριπόλει κενταυρικῆ, δυστυχῶς οὐχὶ ἡ πρώτη). Ἐνεργήσας ἔθεν ὡς καὶ τὰς παρελθούσας ἡμέρας, ἐποίησα δύο πλκγίαις τομάς τοῦ βελιῶς κειμένου δακτυλοειδοῦς στάνωματος διὰ καμπύλου πηρινομαχαίριου, ἀνευ αἰμοξήκτικῆς σπουδαίας, ἐξ ὧν ἐπαλλθεν τοιαύτη διεύρυνσις, ὥστε ὁ ἀντίχειρ εἰσῆλθεν ὅλος, μετρίως ἀλγητάτης αὐτῆς· παχύτερον σπύγγον εἰσπαγγών, καὶ ὅλον τὸ βῆθος, καὶ τὰ λοιπὰ ἐπίθεσκα, ὑπέδειξα αὐτῆ τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς ἐπί τινος ἡμέρας εἰσέτι διαμονῆς ὑπὸ τὴν ἐμὴν βοήθειαν.

Τὴν 1 ὀκτωβρίου κειρός ἦν πλέον πρὸς ἀνεξήγητην ἀφρόβωσιν τοῦ τῆς μήτρας στομίου, καὶ δὴ πιέζων διὰ τοῦ ἐν τῆ κύττει καθεστῆρας τὴν ὀπίσθιον αὐτῆς τοῖχον, ἡσθάνθη διὰ τοῦ ἐν τῷ κόλπῳ δακτύλου ἐγκκρῶσιν τινὰ πεπισμένην κρεατώδη οὐσίαν δύο καὶ ἡμισυ δακτύλους ἀπέχουσαν τῆς εἰσόδου τοῦ κόλπου, ἐπὶ τοῦ ἀνω τοιχώματος αὐτοῦ συμπεφυκεῖν, ἐγκκρῶσιν φέρουσαν ἐντομὴν, ἀλγεινὴν κατὰ τὴν πίεσιν· ἦν ἡ ἐγκόλπιος μῆτρα τῆς μήτρας. Ἐξ ὀδηγίης δικρανομήλης ἐπιθεῖς μοτοῦ τεμάχιον, καὶ τὸν κόλπον ὡς πρότερον ἐπίδεσας, καὶ τὴν κύττειν ἐκκενώσας εἶδον ὅτι τὸ πῦρον τῶν οὖρων ἤρξατο μειοῦσθαι, ὡς ἐκ τῶν ἐκάστοτε πλύσεων τῆς κύττειας· περίεργον δὲ ὅτι οὐδαμοῖ τοῦ κόλπου εὖρον οὔτε κροκίδα καὶ βλέννης· τὸ τῆς λεκάνης ἀκρωτήριον ἔψευσα διὰ τοῦ λιχανοῦ, ἐξ οὗ ἡ δυστοκία οὐκ ἦν τῆς λεκάνης στενώσεως ἀπότοκος, ἀλλ' ἀδρακνεῖας πιθκνῶτατα· ἡ τῶν οὖρων κένωσις τακτικῶς ἔκτοτε ἦν κατὰ συαγγήνης ἀνκμνήσθως, ὡς ἐκ συμφύσεων κύττειας τε καὶ μήτρας· ἡ δὲ ἀφρόδευσις τακτικῆ. Τὴν 2 ἐπιχειρήσας τῆ μητρομήλην εἰσελθεῖν διὰ τῆς ἐγκαρσίας ἐκείνης σχισμῆς στομίου τῆς μήτρας, οὐδέλωσ τοῦτο ἐπέτυχον, ὥστε βελιῶς ὑφίσταται ἐλατῶτης κολλητικῆς κολλήσεως μετὰ τὴν κύττειας καὶ μήτρας, ἐξ ἧς τὸ πῦρον ἐν τοῖς οὖροις ἀφθονον. Ταῦτὰ ἔσχον ἕως τῆς 5 τοῦ αὐτοῦ μηνός, κροτηρώσας μόνον εὔρυνσιν κόλπου, ἐπιτρέπουσαν τὴν ἐλευθέρην, καὶ ἀνώδυνον εἰσπαγγὴν ὅλων τῶν δύο δακτύλων, ὁπότε ἡ

γυνὴ ἐξ ἀπολύτου ἀνάγκης, ἦτοι ἀνεχωρήσας τοῦ σπύγγου ὡς ἐπιστράτου, γηρατείων πατρὸς μὴ ἔχοντος ἄλλον οἰκκὸν οἰκκῶς, καὶ γεωργικῶν ἔργων, ἀνεχώρησεν, ὑπεταχθεῖσα τὴν ἐπάνοδον, ὅταν εὐκαλυπθῆ, πρὸς ἀποπεράτωσιν, εἰ δυνατὸν, τῆς ὅλης θεραπειᾶς· ἐστύθησεν δὲ αὐτῆ τὴν ἐξαικολούθησιν τῶν αὐτῶν πλύσεων, καὶ ἐπιθεμάτων πρὸς ἀποφυγὴν νέας συμφύσεως.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΠΡΟΣ ΕΞΕΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΓΥΝΗΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΝΕΥΡΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ, ΚΑΙ ΙΔΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΟΥ ΓΟΥΔΑΕΝ.

ὑπὸ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΒΕΓΙΑ.

Πρὸς γνῶσιν τῆς διεκτάσεως τῶν ποιικλοῦστων τοῦ ἐγκεφάλου, τοῦ προμήκους καὶ τοῦ νοτικίου μυελοῦ μερῶν δὲν ἐπαρκεῖ ἡ ἀπλή διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐξέτασις. Ἀνάγκη πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρως μεθόδου.

Ἐν τοῖς ἀπομύσεισι γίνεσθαι λόγος περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐν χρεῖται ἐξεταστικῶν μεθόδων. Ὁ σχετικὸς μέγας ἀριθμὸς αὐτῶν ἀποδεικνύσι, τὸ μὲν πόσον σπουδαῖον, τὸ δὲ πόσον δυσχερὲς τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ἐστί.

Α'. — Ἡ μέθοδος τῆς ἀπεινώσεως, ἡ ἀρχαιοτάτη πασῶν, συνίσταται ἐν τῆ μικροσκοπικῇ παρακολούθησει δευτικῶν τινῶν ἰσθμῶν. Πρὸς τοῦτο λαμβάνονται μετρίως, συνήθως δι' αἰνοπνεύματος, ἐσκληρωμένοι ἐγγεφάλοι, ὧν ἡ ἀνάπτυξις ἐπιδησιάζεται μόνον διὰ τῆς λαβίδος. Ὁ ἐπιθυμῶν π. χ. νὰ εἶδῃ πόθεν παγγάζει τὸ ὀπτικὸν νεῦρον, παρακολουθεῖ αὐτὸ ἀπὸ τῆς περιφερείας εἰς τὸ κέντρον, ἀνεχωρίζων διὰ τῆς λαβίδος τὰς ἕνας, καὶ νομίζει ἀνηκούσας εἰς τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν νεῦρον, ἀπὸ τῶν περὶ αὐτάς, μέχρις ὅτου ἀρκενεῖται εἰς σημεῖόν τι, ὅπου ἐκὼν αἰων ὀφείλει νὰ παύσῃ προχωρῶν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, νομίζει τότε, καταλήγει τὸ ὀπτικόν, ἢ τι ἄλλο, νεῦρον.

Ὁ τρόπος οὗτος τῆς μελέτης δὲν εἶναι πράγματι ἀξιῶς νὰ κληθῆ ἐπιστημονικῆ μέθοδος. Ἄμκ τις λάθῃ ὑπ' ὄψει οἶον πολυπλοκώτατον πλέγμα σχηματίζουσιν αἱ ἕνας τῶν κεντρικῶν νευρικῶν ὀργάνων, εὐθὺς θα πεισθῆ ὅτι κατὰ τὴν ἀπίνωσιν ταύτην τὸ ἀποτέλεσμα ἐξήγηται πρὸ πάντων ἐκ τῆς ὀρέξεως τοῦ τὴν ἀπίνωσιν ἐπιτελοῦντος, τοῦ ὀφείλοντος πρὸ μὲν ἰσχυρότερον, πρὸ δὲ ἀσθενέστερον νὰ ἐραρμόσῃ τὴν λαβίδα, ὅπως λάθῃ τὸ ποθητὸν ἀποτέλεσμα. Εἶναι τῷ ὄντι ἀντικρὸς ἀδύνατον, αἱ ἕνας τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν δευτικίου νὰ μὴ συγχυθῶσι πρὸς παρακειμένους, ματαίωσθαι οὕτω ὅλων ἡδύλου τὴν ἀπόπειραν πρὸς ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς πορείας αὐτῶν.

Αυτινγῶς τῆς μεθόδου ταύτης, ἣς ἐποιήσαντο χρῆσιν οἱ Foville, Gratiet, Broadbent κ. λ., ποιοῦνται νῦν ἔτι χρῆσιν ὁ κλεινὸς Meynert, ὁ ἐν Βιέννῃ, καὶ Stilling ὁ νεώτερος. Ὁ τελευταῖος οὗτος, ἔτιω τοῦτο παρὰδειγμα τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ἐξετάζοντος ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος, διτ-
 σχυρίζεται ὅτι τὸ ὀπτικὸν νεῦρον ἐκφύεται ἐκ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ! Σκοπεύων ἀνατομικῶς καὶ ἐξηγήσῃ τὴν κατὰ τὴν ἐκφύλισιν τῶν ὀπισθίων δερματίων τοῦ νωτιαίου μυελοῦ παρρησιαζομένην ἀκρόρωσιν, εὐκόλως κα-
 τήρωσεν ὁ ἀκτόμος οὗτος καὶ παρακολουθήσῃ δερμάτιόν τι ἰνῶν τοῦ ὀπτι-
 κοῦ δῆθεν νεύρου εἰς τὸν νωτιαῖον μυελόν.

Β'. — Πολλῶν σπουδαιοτέρων εἶναι ἡ ἐξέτασις τῶν κεντρικῶν νευρικῶν ὀργάνων, ἡ γιννομένη τῇ ἐπισταμένη καὶ ἐπιμελεῖ μελέτῃ τομῶν τοῦ τε ἐγκεφάλου καὶ τῶν λοιπῶν ὀργάνων, μεθοδικῶς παρασκευαζομένων. Αἱ τομῆαι αὗται ἦσαν πρότερον λίαν χονδράει, τοῦ τέμνοντος μὴ ἔχοντος εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ τὰ μικρότομα ἐργαλεῖα τῆς σήμερον. Ταιούτους τομὰς κατασκευάζεν ὁ τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὴν μικροσκοπικὴν τοῦ ἐγκεφάλου ἀνατομικῆν κατανάλωσιν Stilling ὁ προσβύτερος, ὅστις καίτοι φιλοπονώ-
 τατος, ὀλίγα κατάρθωσεν, ἕνεκα τοῦ ἀνεπαρκυῦς τῆς μεθόδου. Τανῶν αἱ τομῆαι, χάρις πρὸ πάντων τῷ μικροτόμῳ τοῦ Gaidler, δυνατὸν καὶ κατασκευασθῆναι λεπτόταται, ἐνίοτε καὶ τοῦ ἀναγκαίου λεπτόταται. Πρὸς τοῦτοις ἡ χρῆσις τῶν χρωστικῶν ὑλῶν εἶνε λυσιτελεστάτη, ἐπιτρέπουσα ἡμῖν καὶ παρακολουθῆμεν λεπτότατα δερμάτια, ὧν τὴν ὑπερξίν οὐδὲ ἐφαν-
 ταζόμεθα.

Διὰ τῆς ἐξετάσεως κατὰ τὸν νεώτερον τοῦτον τρόπον πολλὰ ἐμάθο-
 μεν, ἅτε κατὰ πρῶτον δι' αὐτῆς δυνηθέντες καὶ βίψαμεν βλέμμα εἰς τὴν πολυπλοκὸν ὑφήν. Αἱ αὐτῆς ἐμάθομεν πρὸ πάντων τὴν τοπογραφίαν τοῦ ἐγκεφάλου κ. λ. καὶ ἀριθμήλου· σχέσεις δερματίων τινῶν πρὸς ὠρισμένους σωρούς γαγγλίων κ. λ. Πλείονα ὅμως τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντων δὲν δύναμεθα καὶ περιμένωμεν. Ἡ ταμῆ ὁ ἐγκέρχλος ὀριζοντίως, ἡ κα-
 θέτως ἢ κατὰ μήκος εἶνε τῶν ἀδιάφορον, καθ' ὅσον αἱ τομῆαι αὗται πάντοτε δύνανται καὶ παρέχουσι σπουδαίως πρὸς ἐπικλυμέναις παρατηρήσεις ἀφορμάς.

Τῆς μεθόδου ταύτης χρῆσιν ποιοῦνται πρὸ πάντων ὁ ἐν Βερολίῳ Wernicke καὶ ὁ ἐν Βιέννῃ Meynert. Βιηθήθη ἐν παρόδῳ περὶ τοῦ τε-
 λευταίου τούτου, ὅτι μεγαλοφυέστατος ὢν ἀνὴρ καὶ ἰδίᾳ τὴν ἀνατομικὴν τῶν κεντρικῶν νευρικῶν ὀργάνων προαγαγὼν, περὶ λεπτομερείας τινὰς δεινῶς, χάρις ταῖς πλημμελείαις αὐτοῦ μεθόδοις, ὧς νεώτεροι παρατη-
 ρήσεις ἀποδεικνύουσιν ἀπακηθείς, τὴν ἐκυτοῦ ἀπάτην καὶ ἐν τῷ νωτιαίῳ αὐτοῦ συγγράμματι κακῆ τῇ μοίρᾳ δὲν ἀνομολογεῖ.

Τῆς ἀπλῆς ἀνατομικῆς μεθόδου ἐποιήσαντο χρῆσιν καὶ ὁ δεινὸς ἐπι-
 στήμων Deiters, ὁ τὰ μάλα πρόωρος ἀποθνῶν.

Γ'. — Σπουδαίως συνέβαλεν εἰς γνῶσιν τῆς ἀνατομικῆς τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος ἡ ἐπισταμένη μελέτη τῶν δευτεροπαθῶν παθολο-
 γικῶν ἀλλοιώσεων, τῶν ἐπερχομένων μετὰ προσβολῆν τινὰ κεντρικοῦ ὀρ-
 γάνου, εἴτε κατὰ προβεβηκυῖαν ἡλικίαν (ἀποπληξία, τραῦμα κ. λ.), εἴτε κατὰ τὴν ἐμβρυακὴν ζωὴν (διέσφορι παθολογικῆς διαθέσεως τοῦ
 ὠοῦ). Αἱ ἀλλοιώσεις αὗται, αἱ κατὰ τὴν προβεβηκυῖαν ἡλικίαν, ὡν μνεία
 γίνεσθαι ἤδη ἐν τῷ Serulechretium Lugduni τοῦ Θεοφίλου Βονέτη, 1700, καὶ αὐτῆς ἦσαν καὶ τῷ Cruveilhier γνωστῆ καὶ τῷ Rokitsansky, κατ' ἄξιον ἐξετιμῆθησαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Harek, 1850 καὶ 1853. Τὰ
 ὑπὸ τούτου ἐπὶ τῇ βίβει εὐρημάτων λεχθέντα ἐθεδικώθησαν ὑπὸ πολ-
 λῶν ἐπὶ τούτῳ ἐργασθέντων — ἰδίᾳ μνημονευτέα ἡ σχολὴ τοῦ Charcot
 — μόνον οὐχὶ ὅμως οὐδεμίαν ἔλαβον αὐξήσιν.

Αἱ παθολογικαὶ ἀλλοιώσεις παρὰ νεογονεῖς, εἴτε ἀνθρώποις, εἴτε τῶν
 κατωτέρων ζώων, εἰσὶν ἐπ' ἑτῆς σπουδαίᾳ ἀντικείμενα μελέτης. Ὑπὸ
 τὴν ἐπιρροὴν παθολογικῶν ἀλλοιώσεων, ὧν ἡ αἰτία πολλάκις ἡμᾶς δια-
 φεύγει, ἡ παθολογικὴν τοῦ ὠοῦ διαθέσιν, εὐρίσκουμεν μεταβολὰς τινὰς
 τοῦ κεντρ. νευρ. συστήματος, βοηθούται ἡμᾶς, ὅπως διαγράψωμεν τὴν ἐν
 αὐτῷ πορείαν νευρικῶν τινῶν δερματίων.

Κίβητι τῷ ὄντι γενικῶς παραδεδομένον, καὶ τάνῃν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν
 ὑπάρχει, ὅτι κεντρικῆς τινὸς ἐπίτις κυττάρων καταστραφείσης, τὸ ἀπ'
 αὐτῆς ἐξερχόμενον δερμάτιον ἰνῶν καταστρέφεται μέχρι τοῦ προσεχοῦς τέ-
 λου· αὐτοῦ, αὐτὸ τοῦτο εἰς τὴν καταστροφὴν παρεσθρον. Ἡ χ. ἀτροφία
 λοβοῦ τινος τῆς παρεγκεφαλίδος (ἔτιω δὲ τοῦτο παράδειγμα καὶ πρὸς
 τὰς μεσολοβὰς παρὰ προβεβηκυῖαι καὶ τὰς παρὰ τοῖς νεογονεῖς) ἐπελοῦσθαι
 ἕνεκα τινος οἰουδήποτε λόγου ἐπιφέρει τὴν ἀτροφίαν ἢ ἐκφύλισιν τῶν
 σχοινωδῶν σωμάτων καὶ, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ τοῦ ἐτέρου ἄκρου τούτων,
 τῶν κυττάρων τῶν ἐλαίων.

Ἄλλὰ παρὰ τὰ προτερόμενα σημειωτέα καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς με-
 θόδου ταύτης.

Καὶ παρὰ τοῖς προβεβηκυῖαι καὶ παρὰ τοῖς νεογονεῖς αἱ ἀλλοιώσεις, ἀς
 εὐρίσκουμεν, οὐχὶ πάντοτε εἶνε ἀπικσαι ἀναμφισβήτητα παρακολουθήματα
 τῆς αὐτῆς προσβολῆς. Ἔξιν, π. γ., τραῦμά τι ἐπήνεγκε τὴν ἐντελῆ ὀριζόν-
 τιον τομὴν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, εἶνε πιθανώτατον ὅτι αἱ ἐπελοῦσσαι
 ἀλλοιώσεις δὲν εἶνε μόνον ἀποτέλεσμα τῆς διακοπῆς τῶν νευρικῶν ἰνῶν,
 ἀλλ' ὅτι πλεῖστα ἐκφύλισαι προῆλθον καὶ ἐξ ἄλλων αἰτίων, οἷον τῆς
 πίσεως πιθανὸν μετὰ τὸ τραῦμα συσσωρευθέντος αἵματος, δευτεροπαθοῦς
 μυελίτιδος κ. λ., αἰτίων, ὧν οὐδὲν ἔγνωσ εὐρηταί πλέον. Παρὰ δὲ τοῖς νεο-
 γονεῖς αἱ ἀγνωστοὶ αἰτίαι αἱ ἀλλοιώσιν τινὰ α ἐπενεγκοῦσαι πιθανὸν ἐπὶ
 πρὸς τῇ ἀτροφίᾳ τῶν ἐλαίων καὶ τῶν σχοινωδῶν σωμάτων κατὰ τὴν ἀ-

τροφίαν ενός λοβού της παρεγκεφαλίδας, εύρωμεν τήν έτερον των πυραμιδων ελάττωσα της αντιστοίχου, ούδδώς δικαιοσύμωτα νά συνδέσωμεν τάς άλλουώσεις ταύτας

Δ'. — Η επί του προκειμένου νεωτάτη μέθοδος είνε ή του Fleischig, νυν καθηγητοῦ των φρενικῶν νοσημάτων εν Λειψία, στηρίζεται δε αὐτή επί του γεγονότος, καθ' ο παρ' έκάστῳ των εμβρύων ο σχηματισμός της μυελώδους ούσίας νευρικών ίνων δέν έπέρχεται διά μιας άλλά βαθμηδόν. Η μυελώδης ούσία σχηματίζεται εν ώρισμένη διαδοχή παρὰ τοῖς δεματίοις των νευρικών ίνων, ταῦτα δε εἰσιν έκάστοτε άκριβώς διά της θέσεως ήν κατέχουσιν ώρισμένα, ένεκα δε τούτου υπό του Fleischig ώς σκελετός των κεντρ. νευρικών ὀργάνων θεωροῦνται καί ὑπ' αὐτοῦ άγωγός οδός επι-καλοῦνται.

Η μέθοδος αὐτή σκοπεῖ τόν ὅσον ένστικθόττερον ὀρισμόν των εν λόγῳ δεματίων, της έκτάσεως αὐτῶν, των πρὸς άλληλα σχέσεων κ. λ. Τίνι τρόπῳ επιδιώκεται τοῦτο;

Εἶνε φανερόν ὅτι πρὸς τοῦτο δέον νά ληφθῶσιν ἔμβρυα διαφόρων ήλικιῶν. Ο εἰςτάζων ὀρίζει παρὰ τοῖς νεωτάτοις τούτων τήν έκταση καί πορείαν κ. λ. των ήδη μυελώδη ούσίαν κακτημένων δεματίων, άφ' οῦ δε έπισταμένως έγνώριτεν αὐτά, προχωρεῖ εἰς τήν εἰςτάσιν πρεσβυτέρων εμβρύων παρ' οῖς, π. χ., οὔ μόνον τὸ δεματίον α, τὸ γνωστόν ήδη, περιέχει μυελώδη ούσίαν άλλά καί τὸ δεματίον β. Τὸ δεύτερον τοῦτο γνωρίζεται εν τοῖς κολέκτις, ἔκκ εκ των ίνων των πανθ μυελώδη ούσίαν περιθεβλημμένων αφαριθῶσιν αἰ τῷ α ανήκουσαι. Ένωσεται ὅτι τοῦτο εἶνε τὰ μάλα εὐχερέα, έφ' ὅσον τὰ έκάστοτε μυελώδη ούσίαν κακτημένα νάκ δεματία άπ' άλλήλων άπέχουσι, δυχερέστερον τούαντίον, ἔκκα παράκεινται άλλήλοις, ὅπως τοῦτο πρῶτότης της εἰςτάσεως συμβαίνει.

Ο χωρισμός των μυελούχων δεματίων άπό των μή μυελούχων εἶνε ήδη μακροσκοπικῶς πολλάκις εὐχερής, των μὲν έντελῶς λευκῶν, των δε φαιολεύκων ὄντων. Ητι εὐχερέστερον εἶτι τῆ χρήσει του ὀσμικῦ ὀξέος της καρμίνης, αιματοξυλίνης κ. λ. Τὸ ὀσμικόν δξὺ π. χ. καθιστῶ μελκίνας τὰς μυελούχους ίνας, εν ᾧ αἰ μή μυελούχοι δέν χρωματίζονται. Αποσυνδῶ; μεγεθύνοντες; φκοι εἰσὶ προτιμότεροι των Ιτχυρῶς μεγεθύνόντων, της εν γένει επιθωρήσεως των πρακτικωσμάτων ούτης οὔτω εὐχεραστερας. (άκολουθεῖ)

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΣΘΜΑΤΟΣ ΘΕΩΡΙΩΝ

Εκ τῶν εν Βιέννῃ άποσημορευμάτων Α. ΒΑΛΧΟΠΟΥΛΟΥ (εν Βερολίω).

(Συνέχεια. ὄρα Τόμ. ΙΑ'. σελ. 409).

Εἴςεστι δὲ ή αὔρας τινος των νεύρων πικροδολή, ή ούται εν αὐτοῖς κυκλοφορεῖ, καί εἰς μὲν τὸν εγγέρειλον τὰς κατὰ τήν περιφέρειαν έντυπώσεις, εἰς δὲ τὰ ὄργανα τὰς της θελήσεως άπαιτήσεις άπευθύνει. Αὐτή δ' ή αὔρα κατανάλισκεται μὲν διά των κινήσεων, άνακληροῦται δε δι' ὕπνου καί ήσυχίας, καί δύνεται μᾶλλον ή ήττον βραδέως εν τινι του νευρικοῦ συστήματος μέρει ν' άθροισθῆ τοῦτο δε εν μὲν τῷ άθιματι εἰς τὰ άναπνευστικᾶ νεύρα, εν δε τῷ ὑπερισμῶ εἰς τὰ των γεννητικῶν ὀργάνων συμ-βάνει, καί δε ή ούτως ὡς εν ταῖς ὑπερπεπληρωμέναις ήλεκτρικαῖς συσκευαῖς οὔτω π. χ. δι' έρεθισμοῦ τινος των νοσούντων μορίων εγγίνεται ο σπασμός, δι' οῦ τὸ ὑπερβῆλλον της νευρικής αὔρας ἐκλείπει, ὡς εἰ δι' αἰμορραγίας τινος, οὔτω εἰπεῖν, ταύτη; εν πληθωρικῇ αὐτῆς κατστάσει. ὡστα οἱ σπασμοειδοὶ πικροδολοὶ ὡς άλληθεῖς κρίσεις θεωροῦνται, εν αἷ; ή εἰς τινε άθροισθῆτα (νοσηρᾶ) νευρική δύναις διά μᾶλλον ή ήττον Ιτχυρῶν των μυῶν συσταλῶν κατανάλισκεται (άθροισθῆτα). Ηκ τούτου δ' εἰ άρρωστοὶ λίαν σπασίως άποθηήσκουσιν εν τῷ άθιματικῷ πικροδολῶ, μὲθ' οἰ μάλιστα οὔδδως αισθάνονται έκτύπος τούτων κακμηρότα, ὅσον ο Ιετροὶ άναμένει, καθόσον άλλοις συνοικειοῦνται εἰς τήν έκουτων πάθησιν. Ηπειδὴ δε ο πικροδολός αὐτός καθ' έκνήν μείζονα ή ελάττωσα πρὸς λύσιν (κριτικήν) τάσιν παρουσιάζει, δέον καί ή θεωρεῖν αὐτοῦ νά ήε προσδοκητική, (μάλιστα δε μεγίστης προσοχής δέεται ή χρήση άφαιμάξεων καί ὀπίου) καί μᾶλλον εν τοῖς μεταξὺ διαστήμασιν έφαρμοστέα. Καί κατενόησαν μὲν οἱ πλεῖστοὶ των συγγραφέων τήν κριτικὴν φύσιν (τὸν πρὸς λύσιν σκοπόν) διαφόρων σπασμοειδῶν πικροδολῶν, άνεζήτουν ὅμως αἰτίποτε σφόδρα εν αὐτοῖς ὕλην τινε, ήτι; δι' αὐτῶν των κρίσεων εἶδει νά έκρηθῆ, άλλ' εν τούτοις καί οἱ σφοδρότατοι του άθιματικῦ πικροδολοὶ οὔδδως σχεδόν τοικύτην τινε ὕλην παρουσιάζουσι. Κατὰ τήν του Theory θεωρίαν ή των άθιματικῶν πικροδολῶν κριτικὴ φύσι; εγγικται εν αὐτοῖς τοῖς ἰδίοις, ἔκκα δε πρέλθωσιν, έπέρχεται βελτίωσι; καί άνευ τινος ὕλικῆς έκκρίσεως; ὅπωσδήποτε ὅμως ο σπασμός, εἰ καί πρὸς άντίδρασιν εγγινόμενος, εἶνε καθ' έκνήν βίβιον μέσον, καί οὐχι αἰτίποτε εἰς έκσιν λυσιτελής, πρᾶγμα ὅπερ ἰδίῳ μὲν εν τῷ τετάτω, συγγὰ δε καί εν τῆ χορείᾳ καί τῷ δικλείποντι πυρετῷ παρουσιάζεται.

11. Θεραπεία. — Εν ταύτη δύω ένδειξεις ὑπάρχουσιν, ήτοι 1. ή της της διακρίσεως βράχυναις καί ή των πικροδολῶν κατκατολή; καί 2. ή της

ἐπιπόδου αὐτῶν παρεμπόδιαι· ἐν δὲ τῇ εἰδικῇ Θεραπειᾷ καὶ ἀτομικαὶ τοῦ κρώτου περιπτώσεις· ὑπ' ὄψει ληπτέαι, διότι γενικαί αὐτῆς διακτώσεις εἰσὶν ἀδύνατοι. Αὐτὸς ὅμως ὁ πλάτων ἀνεύρισκε, καθ' ὃ Ὁ Tronssuau διαβεβαίωσεν, τὰ Θεραπευτικὰ μέσα, ἅπερ γνωρίζει τῷ Θεράποντι ἰατρῷ οὐχὶ δὲ καὶ τοῦναντίον.

α'. Θεραπεία τοῦ παροξυσμοῦ.— Εὐθέως καθεστηκέναι τοῦ σώματος θέσει, ταχέως τοῦ ἀέρος ἀνανέωσις, κατ' ἀλλήλους φωτισμός, λήψις ὑπ' ὄψει τῆς τε διαρκείας καὶ ἐντάσεως τοῦ παροξυσμοῦ, ἔτι δὲ καὶ τῆς τελευταίας· διαλείψεως, καταπραυντικὰ μέσα, ψυχρὰ ὀξυγόνα ποτὰ (ἰδίως ὅταν οἱ παροξυσμοὶ ἀρχῶνται μετ' ἐμέτου), θερμά, ἐλαφρῶς ἀρωματικὰ ἐγγύματα (ὅταν τὰ ψυχρὰ ὡς ἐν οὐχὶ εὐπρόσδεκτα), διάφορα μεταλλικὰ καὶ φυτικὰ ἀντισπασμωδικὰ (ὡς τὰ πολλὰ μετὰ νεκρωτικῶν ἠνωμένων, καίτοι ὀλίγον ὠφέλιμα), νεκρωτικὰ ἐν διαφόρῳ μορφῇ καὶ εἶδει (καίπερ ὡς τὰ πολλὰ μόνον ἐπὶ τινὰ χρόνον, καὶ ἰδίως ἐν ἀτμοσφαιρῇ καταστάσει κ. οὐ. κ. ὠφελούνη), λουτρὰ γενικὰ καὶ ἄλλα ἐπὶ τοῦ δέρματος ἐνεργουμένη μέσα, ἀνταναντικαστικῶς δὲ ἐπὶ τῶν τῆς ἀκκνοῆς νεύρων, ἢ ἐμπερυστημένα εὐτατρακάνθη (Lobelia inflata), ἣτις, καθὼς ἔμεστον ἐν τῷ ὑγιεῖ στομάχῳ διεγείρουσα, παρὰ τοῦ Carlwright ὡς εἰδικὸν φάρμακον κατὰ τῆς συμφορῆσεως τῆς τῶν ἀεροφορῶν ὁδῶν βλεννομεμβράνης θεωρεῖται, καὶ ἐκ τούτου ὡς ἐλαττοῦν τὴν δύσπνοιαν κτλ., ἀλλὰ τὴν ὁποίαν ὁ Elliotson ἀπορρίπτει, ὅταν τὸ ἄσθμα μετ' ἐρεθισμὸν τῶν πνευμόνων ἐπιπλέκηται. Καὶ τοῦ χλωρομορμηκείου (chloroformium) (α) δ' ἐγένετο χρῆσις, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ κατὰ τὸν Triuy προτιμητέον τὸ ὕπιον· κοινοτάτη δὲ καὶ προσφιλεστάτη, παρὰ τοῦ Saller ἐκ νέου ἐπαινουμένη, εἶνε ἢ χοῆσις ἰσχυροῦ ἐγγύματος νηφοκόκου (καρπὸς) (β). οὐ τὴν ἀποτελεσματικότητά ἀποδίδωσιν ὁ Saller, τὸ μὲν εἰς τὴν φυσιολογικὴν αὐτοῦ ἐνεργεῖαν, τὸ δὲ εἰς τὸν ἰδιόζοντα κλιν. τοῦ ἄσθματος χαρακτῆρα. (ὁδ. ἀνω. 13).

(α) Μοὶ φαίνεται ἀρμωδιωτέρα (καὶ συντομωτέρα πασῶν τῶν ἄλλων) ἢ ἐπιωνυμία αὕτη (ἀντὶ τῆς ἡμίκενικῆς «χλωροφόρμιον»), ὡς ἐκ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν τριῶν ἀτόμων τοῦ ὀξυγόνου τοῦ μυρμηκικοῦ ὀξέος διὰ 3 ἀτόμων (καίπερ ἄλλως μὴ ἰσοδυνάμων) χλωρίου, καίτοι οὐχὶ ὡς ἐκ τῶν οὐσιῶν τῆς παραγωγῆς αὐτοῦ, ἣτοι διότι παράγεται ἐκ τῆς ἐπενεργείας τῶν ὑποχλωριούχων ἀλάτων, ἰδίως δὲ τῆς ὑποχλωριούχου τιτάνου, ἐπὶ τοῦ οἰνοπνεύματος. Διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον μοὶ φαίνεται ἐπιτυχαστέρα καὶ ἢ ἐπιωνυμία τοῦ «ἰωδομορμηκείου» ἀντὶ τῆς κοινῶς παραδεγεμένης «ἰωδοφόρμιον», καθόσον μάλιστα ἐνταῦθα φαίνεται ὡς εἰ τὸ ἰώδες, ἐπενεργῆσαν ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τοῦ μυρμηκικοῦ ὀξέος καὶ τὰ τοῦ ὀξυγόνου τούτου ἄτομα ἀντικαταστήσαν, ἐσχημάτισε τὸν τύπον αὐτοῦ, ἣτοι: C² H³ O³ = μυρμηκικὸν ὀξύ, C² H³ = ἰωδομορμηκίον· ὥστε καὶ ἢ τοῦ χλωρομορμηκείου ἐπιωνυμία μόνον εἰς τὴν παράστασιν τοῦ τύπου τοῦ μυρμηκικοῦ ὀξέος ἀποδοτέα.

(β) Ἰσως εἶχε δικαίον ὁ λογιώτατος ἐν τῇ κωμῳδίᾳ τοῦ Βυζαντίου νὰ καλῆ τὸν καφε νηφοκοκκῶμον.

Ἢ δὲ φυσιολογικὴ τοῦ νηφοκόκου ἐνεργεῖα συνίσταται κατὰ τὸν Saller εἰς τὴν πρόκλησιν διανοητικῆς τινος διεγέρσεως καὶ ζωηρότητος, εἰς ὀξείαν ἀντίληψιν καὶ ἐνεργητικότητά τῆς βουλήσεως, ἢ ὁποῖα κατὰ τῆς ἐν τῷ νουταγμαῷ καὶ ὑπὸ ἑλλείψεως αὐτῶν (βουλήσεως καὶ ἀντιλήψεως) ἀπ' εὐθείας ἀντιτίθεται. Ἐὰν οὖν πρὸς πρόληψιν καὶ ἔσται τῶν ἀσθματικῶν παροξυσμῶν ἢ ἀναγκαστικὰ δραστηρίαι καὶ ἐπηγεγμένα τῆς βουλήσεως καὶ τῶν αἰσθήσεων ἐνεργεῖαι, τότε τὸ τοῦ ἀρχαίου νηφοκόκου ἐγγύμα, ὡς καὶ τοῦ τείου, τὸ οἰνόπνευμα καὶ ἢ χυμῶν εἰσὶ πρᾶγματι λυσιτελεῖ κατὰ τῆς νόσου Θεραπευτικὰ μέσα. Καὶ ἀληθῶς κατὰ τὰ παρατηρήσεις τοῦ Saller εἰς τὰ [ ], τῶν ἀσθματικῶν, ἐν οἷς οὗτος ἐν τῷ παροξυσμῷ τῷ τοῦ νηφοκόκου ἐγγύματι ἐχρήσατο, ἐρῆνη τοῦτο ἱκανῶς ὠφέλιμον, διότι εἶναι μὲν οὐχὶ σπανίως ἢ ὠφέλιμα αὐτοῦ πρόσκαιροι μόνον καὶ σμικρὰ, ἐνίοτε ὅμως εἶναι αὐτῆ ἐντελής καὶ διαρκής, δι' ἣ πολλοὶ τῶν πασχόντων, πρὸ τῆς ἐν τῇ προτῆ ὥρᾳ λήψεως αὐτοῦ, εἰσὶν εἰς ἀινυθήποτε ἔργων σπάντη ἀνίκανοι, μετὰ δὲ τὴν λήψιν αὐτοῦ τοῦναντίον ἀναπνεύουσι ἔλευθερῶς καὶ δύνανται ν' ἀσχολῶνται εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν, δέον ὅμως τὸ ἐγγύμα νὰ ἦναι ἱκανῶς ἰσχυρὸν, νὰ λαμβάνηται δ' αὐτοῦ (ἅπερ ἀνάγκη νὰ ἦναι θερμὸν καὶ ἄνευ γάλακτος καὶ ζάχαρος) σμικρὰ μόνον ποσότης, κενὸ ὅντος τοῦ στομάχου, διότι, ὅταν ἦναι ἐλαφρὸν καὶ ἀφύπνιον, καθίσταται μᾶλλον ἐπιβλαβές, ἢ ἐπενεργεῖ βραδέως, τὸν στομάχον οὕτως ἐπιδαρῶνον, καθόσον καὶ τὴν τῆς πέψεως ἐπεξεργασίαν ἐπιβραδύνει, ἐξ οὗ βράδιον κατὰ τὸ ἐσπέρας λαμβανόμενον, δύναται μᾶλλον νὰ προκαλέσῃ τὸν παροξυσμὸν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπενεργουσι (Saller) καὶ πνευμονικαὶ ἐντυπώσεις τὴν τῶν αἰσθήσεων καὶ τῆς βουλήσεως ἐνεργητικότητά διεγείρουσαι, οὕτω δὲ τὴν εἰς διεγερτικοκινητικὰς ἐνεργείας τάσιν, ἀλλ' ἐν μείζονι καὶ ἐντελεστέρῳ βαθμῷ, καταβάλλουσαι, ὡς παρεμπροσθέν τῆς νευρώσεως μέσον ἐπενεργουσιν (α).

Ἢ πάλαι διαφημισθεὶς διαφόρων ἀτόμων εἴπνευσις ἀνευθῆ πάλιν ἐν τῇ νεωτέρῃ ἐποχῇ, καὶ ἐκτὸς τῆς νικιτανῆς, ἢ ἄλλως (ὡς καὶ τῶν ἐπομένων οὐσιῶν) ὁ κενὸς, δέον νὰ εἰσπνέσῃται διὰ τῆς ρινὸς καὶ οὐχὶ (κατὰ τὸ σύνθησι) διὰ τοῦ στόματος, καὶ ἢ ὁποῖα ἰδίως τοῦς μὴ κενίζοντες ὠφελεῖ, εἰσὶν ἐν χρήσει διάφορα εἶδη τῆς ἀκανθομήλου (datuna stramonium) καὶ τῆς εὐθλασίας (belladonna), καὶ ἄλλα νεκρωτικὰ, ἰδίως δὲ ὠφελούνη, κατὰ τὸν Tronssuau, οἱ ὡς ἐξῆς κατασκευαζόμενοι πρὸς κέντημα κυλινδρῶσαι (τσιγῆρα).

(α) Ὁ Saller ἀναφέρει ἱκανὸς ἀσθματος περιπτώσεις, ἐν αἷς διαφόροι εἶδους ἠθικαὶ συγκινήσεις ταχέως καὶ ριζικῆν τοῦ ἀσθματος ἴσιν ἐπήνεγκον.

Rp, Fol. Belladon. 0,300 gram.
 « Hyoscyam. 0,150 »
 » Stramon. 0,150 »
 Exlr. Opii gummos. 0,013 »
 Liqm. Laudoceras. 0,500 »
 S.

Διαλυθέντος πρώτον τοῦ ὀπίου ἐν τῷ ὕδατι τῆς διαφθοκεράσου, ἐντίθενται ἐν αὐτῷ τὰ λίαν λεπτομερῶς τετραμημέα καὶ μεμιγμένα φύλλα πρὸς ἔγχυμα, εἶτα δ' ἐξάγονται καὶ ἀποξηραίνονται (l. a. l.). Ἐκ τούτων δὲ πληροῦνται καταλλήλως κυλινδρίσκοι ἐκ χάρτου, ὅστις ὁμοίως διεξήχθη πρότερον ἐν τῷ τῶν ναρκωτικῶν φύλλων ἐγγύματι καὶ ἀποξηράνθη. Ἐκ τούτων τῶν ναρκωτικῶν κυλινδρίσκων καπνίζει ὁ πάσχων δύο καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἐὰν παρέχωσιν ὠφέλειαν· ἀνάγκη ὅμως μεγίστης προσοχῆς, διότι ἡ χρήση τοιούτων μέσων ἐπὶ μακρὸν γίνεται νουρικοῦ τρέμου καὶ ἄλλων ἐπιβλαβῶν συνεπειῶν πρόξενος, καὶ διότι ἄλλως ἐπιτυχῆς αὐτῶν ἐπετερίγια οὐχὶ ἔνευ βελουθίνος ναρκώσεως ἐπέχεται. Ἄριστο δὲ μένου τοῦ ὕδατος, τῆς διαφθοκεράσου ἐλάχιστον ὠφελοῦσιν· αἱ δὲ συνήθως καπνίζοντες δύναται ν' ἀναμιγνύωσι μετὰ τῆς αἰουσιανῆς καὶ μικρὸν μέρος τῶν φύλλων τῆς ἀκκνυθόμηλου (Datura stramonium), ἀνάγκη ὅμως νὰ καπνίζωσιν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, καὶ μὴ ἀποπνύωσι τὸν σίελον· ὅταν δὲ ἡ ἀκκνυθόμηλος ᾖνε ἀνωφελέης, ἐπιτυχάνει ἡ οὐσιανὴ κινίνη.

Ἰπνωτικὰ ἰδιότητες τοῦ φενυλομεθυλοξονίου ἢ ὀξονοφρονίου. — Ἐξ τινε τῶν τελευταίων συνεηρέσεων τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας οἱ Dujardin-Beaumeiz καὶ G. Barthele υπέβλεπον ὑπόμνημα περὶ τῶν ὑπνωτικῶν ἰδιοτήτων τοῦ φενυλομεθυλοξονίου ἢ ὀξοφρονίου (phenyl-methyl-acetone, ἢ acetophenone) (C₆H₅, CO, C₂H₅), οὗ τὴν φυσιολογικὴν ἐπίρραξιν πρώτοι ἠρέυνησαν ὁ ἐν Βερσοβίᾳ Popof καὶ ὁ Nemeki.

Κατὰ τὰ πειράματα τῶν Dujardin-Beaumeiz καὶ Barthele ἡ οὐσία αὕτη ἀναπνομένη μεταβάλλεται ἐν τῷ ὀργανισμῷ εἰς ἀνθρακικὸν καὶ εἰς βενζοϊκὸν ὀξύ, ἕτινα ἀνευρίσκονται ἐν τοῖς οὖροις ἐν καταστάσει ἱπνωτικῶν ἐνώσεων. Ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώρισαν οὗτοι ὅτι ἡ οὐσία αὕτη κέκτηται λίαν ἔντονον ὑπνωτικὴν ἰδιότητα προτείνουσι νὰ ἀνομάζεται ὑπνωτικὸν (Hypnone).

Πρὸ ἐφήθους εἰς δόσιν 2 ἕως 3 σιταρίων μετὰ γλυκερίνης ἐντὸς πηκτωματικῶν καψῶν λαμβανόμενον τὸ ὑπνωτικὸν τοῦτο προκαλεῖ βαθύν ὕπνον, πρὸς δὲ τοῖς καταχρωμένοις τῶν οἶνοπνευματωδῶν αἱ ὑπνωτικαί

αὐτοῦ ἰδιότητες εἶναι πολλῶ ἀνώτεροι τῶν τῆς χλωριόλης ἢ τῆς πικρὸδεδίδης.

Ἐὰ ἐπὶ τῶν πασχόντων ἀνθρώπων πειράματα τῶν εἰρημένων ἰατρῶν περιορίζονται μέχρι τοῦ νῦν εἰς ἡ' εἰς οὐδέν· δὲ τούτων οὐδὲν ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ φαρμάκου δυσάρεστον παρατηρήθη, πλην τῆς δυσαρέστου τῆς ἀποπνοίας ὀσμῆς. Ἐγγεομένη ἡ οὐσία αὕτη εἰς κόνικλον ὑποδορείως εἰς δόσιν ἡμίσεως μέχρις ἐνὸς γράμματος προκαλεῖ ἰσχυρὰν νάρκην, μεταπίπτουσαν βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον εἰς κῶμα, ἐπάγεται δὲ τὸν θάνατον μετὰ 5—6 ὥρας.

Ἡ περὶ τῆς ὀσμῆς οὐσία εἶναι βευστιῆ εἰς τὴν συνήθη θερμοκρασίαν 15°—20°, κρυσταλλοῦται δὲ εἰς καλὰ βελονοειδῆ κρυστάλλα εἰς ταπεινότεραν θερμοκρασίαν, ζέει εἰς 198°. ἔχει ὀσμὴν λίαν διαπερατικὴν παρεμφερῆ πρὸς τὴν τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων καὶ τῶν ἀνθέων τῆς χρυσομηλέας, ἣτις ὅμως ὡς ἐκ τῆς ἐντάσεως αὐτῆς εἶναι λίαν δυσάρετος, διὸ τὸ καταλλήλοτερον διὰ τὴν θεραπευτικὴν σκεύασμα εἶναι τὸ καταπύσιον ἢ ἡ μικρὰ κήψα.

Τινὲς τῶν ἰατρῶν προτείνουσι καὶ τὴν κκία σταγόναις χρῆσιν τοῦ φαρμάκου, ἀλλ' ὁ τοιοῦτος τῆς χρήσεως τρόπος εἶναι λίαν πλημμελής, καθ' ὃ ὁ Μαγολ διατείνεται, ὡ μόνου διὰ τὸ περὶ οὗ πρόκειται φάρμακον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν οὗ ἡ ἐπίρραξιν εἶναι ἰσχυρὰ καὶ αἱ δόσεις συνεπῶς ἀκριβίσταται ὠριμέναι, διότι δόσιν αἱ σταγόναις νὰ σταλάξωσιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε αἶρανος ἔνα ἦναι ὅμοιαι τὸν ὄγκον, οὕτω οἱ Dujardin-Beaumeiz καὶ Barthele ἐν τῇ ἀνακοινώσει αὐτῶν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐμνημόνευσαν τεσσάρων ἕως ὀκτώ σταγόνων ἴσον πρὸς 14—28 ἐκκροτὰ τοῦ γράμματος, ἐκάστης σταγόνος τοῦ σταγονομέτρου αὐτῶν ἀντιστοιχοῦσας πρὸς 0,γρ,035, ἀλλὰ ἄλλων σταγονομέτρων αἱ σταγόναις ἀντιστοιχοῦσι πρὸς 0,γρ,025. Ἐὶ πλημμελὲς τῆς διὰ σταγόνων χρήσεως τοῦ φαρμάκου ταχέως ἀνεγνώρισται καὶ ὁ Beaumeiz ἐγκτελέψεν εἰς τὰ μεταγενέστερα πειράματα αὐτοῦ, χρῆσθαι τὸ φάρμακον εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ 4—6 σιταρ. ἢ καὶ πλέον ἐλάχιστα.

W E K E P O A O E I A.

Μετὰ βαθείας λύπης ἀγγέλλομεν τὸν αἰρηθῆδιον καὶ πρῶτον θάνατον τοῦ ἐπιφανοῦς Καθηγητοῦ τῆς Ἱατρικῆς Κλινικῆς ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ Χαρολάμπους Ἡμετεροντέρῳ Ἐυπαλάου, οὗ ἡ ἔλλειψις μέγα ἐγκαταλιμπάνει κενὸν ἐν τε τῷ Ἱατρικῷ κόσμῳ καὶ τῇ καθόλου κοινωνίᾳ.

τὴν κατακλιῶν τῶν προτόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἴδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπ' ἀγγελοῦν εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Ψευδοσίδη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτινῆς εἰς τοὺς κεννίζοντας ἀποτελεσματέων. Βρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡερικλέους Ἡετριελέου. — Ἐὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ Θεραπεία αὐτῶν. — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις. 1885. Δρ. 12.

Ἐοῦ αὐτοῦ. — Ἐπερὶ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς Θεραπείας αὐτῶν. — Μέροι Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν ὄλῳ 15.

Dr. Νεμεσέρου. — Ἐιδικὴ Νοσολογία καὶ Θεραπευτικὴ. Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ διὰ σημειώσεων καὶ προσθηκῶν ἐκινήθησα, ἀπὸ Dr. Ἡδωραμμήσσα. — Τόμος Δεύτερος. — Ἐν Ἀθήναις 1885. — Δρ. 18.

BURNKVILLE ET BURN. — MANUEL DES INJECTIONS SOUS-CUTANÉES. 2me édition revue et augmentée. Paris 1885. Un volume in 32°, avec figures. Prix. fr. 2,50. Cartonné. 3 f.

A. M. Γεωργαντζῆ. — Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθήναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὄλου συγγράμματος Δρ. 25. Πληρωτέα ἐπὶ τῆ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Βρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ. — Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τῆ πιστῆρεια.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carmes.
DE L'APHASIE
et de ses diverses formes
par L. Dr BERNARD.

Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures. — Prix 4 fr.

BURNKVILLE et BURN. — Manuel de technique des autopsies. — 1. Vol. in 32°, de 240 pages, prix broché 2 fr. 50. cartonné 3 fr. — Librairie du Progrès Médical. Rue des Carmes. 4, Paris.